

Ehmmm...

Hostomicko očima mladých, ročník I., číslo 1/říjen 2013

SOLASIDO je za námi
Chcete vědět, jaké to bylo?
Vítězové se nám svěřili!
Čtete na straně 2.

HOSTOMICE JSOU MALÉ, ALE NAŠE

Lidé se tady zdraví - v samoobsluze, na poště, v lékárně i jen tak na ulici. Znájí se. Když ne přímo, tak alespoň od vidění. Tak to určitě připadá každému, kdo tu třeba jen náhodou zastaví a chvíli pozoruje zdejší život.

Hostomice mají s přilehlými obcemi Radouš, Bezdědice a Lštěn zhruba 1600 obyvatel. Doopravdy se tedy sotva všichni znají, koneckonců ani my ve škole se všichni dobře neznáme. Jedno je ale jisté - všichni máme své představy, sny a názory, například i na naše město a jeho okolí. A právě proto jsme vymysleli v žurnalistickém kroužku agentury PcDrak při Základní škole Pavla Lisého Hostomice noviny s příznačným názvem Ehmmm... Budeme psát o všem, co nás zajímá a co, věříme, může zajímat i vás.

Ehmmm... bude vycházet každý měsíc a najdete ho na webu školy i města. A nejen to! Dostali jsme svou stránku rovněž v Hostomických listech, které jsou zdarma distribuovány do domácností Hostomicka. Děkujeme!

Redakce, foto: brdy.info.cz

OPRAVDOVÁ SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST EDUARDA POLÁCHA

Co považuje za největší problém základní školy, které šéfuje? Jaký je vlastně je a co si myslí o našem městě? Tak přesně tyto a řadu dalších otázek jsme položili Eduardu Poláchovi, řediteli Základní školy Pavla Lisého Hostomice.

Za největší problém považuji dopravní infrastrukturu. Kvůli spojům je například začátek vyučování léta posunut ve výjimce na tři čtvrtě na osm. Nepohodlný je pro některé přesporní žáky i odjezd po skončení běžné výuky. Aby stihli svůj spoj, nemohou chodit ani na oběd. A to už vůbec nemluvíme o odjezdech po odpolední výuce. Mnozí musí čekat desítky minut, aby se dostali domů.

Chtěl jste být vždy ředitelem a učil jste předtím, než jste přišel k nám?

Ačkoliv jsem od malička pořádal, připravoval a organizoval pro mé bratrance, sestřenice a kamarády nejrůznější akce (zábavné hraní na školu, obchod apod.), nikdy mě ani ve snu nenapadlo, že bych jednou mohl být ředitelem. Spíše mě to táhlo ke zvířatům a chtěl jsem být veterinářem. V šesté třídě jsem však dostal mladého chemika a bylo rozhodnuto - budu studovat chemii. Při studiu na vysoké škole jsem vedl chemický kroužek pro žáky základní školy, jezdil jako vedoucí na letní tábory a díky tomu jsem objevil chuť učit a předávat informace. Proto

jsem si dodělal ještě pedagogické minimum a šel učit. A odtud už to byl jenom krůček k tomu stát se ředitelem.

Dosáhl jste jako ředitel všech svých snů a předsevzetí, s nimiž jste na tuto školu přišel?

Řediteluji tady třetím rokem a rozhodně musím říci, že práce, v níž je skloubena pedagogická a manažerská činnost v jednom, mě naplňuje.

Předsevzetí si nedávám žádná - ani na Nový rok. Máme-li ale mluvit o hodnocení řekněme dílčích cílů a výsledků, pak bych řekl ano. Zároveň však dodávám, že je stále na čem pracovat. Asi největším úspěchem a zadostiučiněním bylo ve směr pozitivní hodnocení České školní inspekce. Kdybych se měl skutečně ponořit do říše snů, pak tím největším je, aby se žáci i kantoři do školy těšili a chodili sem rádi (jak dalece je splněn, však musí hodnotit jiní).

Co se vám na ředitelování líbí nejvíce a co nejméně?

Líbí se mi především to, že jde o různorodou práci. Nechybí v ní organizace, plánování, práce s lidmi, a to jak

Pokračování na str. 3

SOLASIDO OPĚT POTVRDILO: CO ČECH, TO MUZIKANT

Jaké to je zpívat před plným sálem? Lukáš Bíma, žák páté třídy Základní školy Pavla Lisého Hostomice s tím má čerstvé zkušenosti. S písničkou Trpasličí svatba totiž vyhrál první místo populární hudební soutěže SOLASIDO ve své (druhé) kategorii.

Celých devatenáct let již brázdí hudební soutěž SOLASIDO pro děti od šesti do patnácti let Českou republiku. Jednou za dva roky jí několik dní žijí i desítky žáků Hostomic. Vše začíná konkurzem ve škole, v němž je vybráno maximálně devětadvacet soutěžících. A poté přichází ten pravý zážitek: Děti za pomoci hudebního dramaturga nahrají své písničky na profesionální hudební technice. „Když jsem stál před studiovým mikrofonem, měl jsem strašnou trému,“ přiznává Lukáš Bíma.

Lukáš Bíma

To byl ale teprve začátek. O několik dnů později, ve čtvrtek 17. října 2013, již stál společně s ostatními soutěžícími na pódiu v Kulturním domě Neumětely, kde se finále soutěže konalo. „Když jsme vešli ráno do sálu, nemohl jsem se dočkat. Ale pak se mi začaly klepat zuby. Zkoušeli jsme, jak budeme zpívat na jevišti, jenže se na mne dívala nejen celá třída, ale doslova celá škola. Bylo mi horko, částečně z nervozity a částečně i kvůli světlu, která na mne svítla a páčila,“ vypráví Lukáš Bíma. Večer, když sál byl plný rodičů, příbuzných a dalších dospělých diváků, se však prý tolik nebál. „Chodím se učit zpívat a před lidmi jsem na soutěži SOLASIDO nevystupoval poprvé,“ přiznává Lukáš Bíma.

Talentedý žák páté třídy si však na soutěži vysloužil prvenství hned dvě. Kromě prvního místa ve střední kategorii totiž jako jediný ze soutěžících přemluvil svou mámu, aby vystoupila na jeviště a zazpívala. „Dostat ji tam bylo docela těžké, ale o to větší byla radost, když začala zpívat,“ řekl. Díky mámině odvaze Lukáš získal speciální výhru - víkendový pobyt u Orlické přehradě.

Fandili všichni

ZPÍVALI ÚŽASNĚ A VYHRÁLI

Vítězové se musí ohřívát na ohni slávy, bez toho to prostě nejde. A tak jsme se za některými z těch, co vystoupali na příčkách soutěže SOLASIDO nejvýše vydali i my a položili jsme jim několik otázek:

1. Proč jsi si vybral/a písničku, s níž jsi soutěžil/a?
2. Báł/a jsi se na pódiu?
3. Jak se ti zpívalo před tolika lidmi?

1. kategorie

Linda Báchorová, 1. místo, 1. kategorie

1. Písničku jsem si vybrala kvůli mámě.
2. Jo.
3. Moc dobře ne.

Emil Boukal, 3. místo, 1. kategorie

1. Protože se mi líbí.
2. To ani náhodou.
3. Jasně, že dobře.

Ester Kubátová, 1. místo, 3. kategorie

1. Líbila se mi.
2. Trému jsem neměla, na SOLASIDO jsem byla potřetí.
3. Zpívalo se mi dobře.

Patrik Plecítý, 2. místo, 3. kategorie

1. Vybral jsem si ji proto, že se mi líbí.
2. Trému jsem měl, ale když jsem začal zpívat, pominula.
3. Už jsem na této soutěži byl, zpívalo se mi pěkně.

OPRAVDOVÁ SRDEČNÍ ZÁLEŽITOST EDUARDA POLÁCHA

Dokončení ze strany 1:

se žáky, tak s kantory, a v neposlední řadě samotná pedagogická činnost. Každý den, i když je předem nalajnovaný díky rozvrhu a dalším periodickým činnostem, je originální, zajímavý, jedinečný.

Nelíbí se mi snad jen některá administrativa, která se mi jeví zbytečná. Někdy mi nedává smysl, jak budou nejrůznější formuláře, šetření a dotazníky, které se na nás ředitele valí, využity a jak nám, či někomu jinému, zlepší nebo zkvalitní život

Kdybyste si mohl vybrat, učil byste raději na nějaké velké městské škole nebo by vás naopak lákala například jednotřídka?

Nejraději učím právě na škole, jaká je v Hostomicích. Velkou školu, ve které je vše poněkud více anonymní a kde bych byl třeba navíc zavřený někde v zastrčené kanceláři, bych určitě nepreferoval. Nedokázal bych být klasickým úředníkem. I když mám rád klid na práci, potřebuji zároveň vidět, jak to kolem žije, pulzuje, dýchá. Jsem rád v centru dění a pozoruji cvrkot na chodbě třeba rovnou přímo z ředitelny. Rád učím žáky na druhém stupni, baví mě s nimi řešit problémové úlohy z chemie a pomocí návodných otázek se z nich snažím vytáhnout i vědomosti, o kterých mnohdy ani sami nevědí, že je mají.

Když jste byl žák, jaký předmět jste měl nejraději?

Matematiku, chemii, přírodopis a na vysoké škole i francouzštinu. Chemie a matematika mi zůstaly jako mé předměty, které učím a učím je rád. Krom toho jsem také nějakou dobu učil francouzštinu, která mi už pomalu vypadá z hlavy. Při občasných výletech do Francie si ji ovšem během několika hodin vždy opráším.

Byl jste ve škole hodný žák nebo jste měl plnou žákovskou poznámek?

Spíše hodný. Nějaká poznámka se určitě v sedmé či osmé třídě objevila, když jsem při vyučování zrovna řešil, co budeme dělat venku odpoledne a podobně. Ale pokud mě předměty a pedagogové, kteří je učili, zaujali, dokázal jsem být opravdu pozorným žákem - nebo si to alespoň myslím. Co by na to řekli mí učitelé ze základky, to si nedovolím odhadnout.

Kdybyste se na chvíli mohl stát kouzelným dědečkem a vyplnit si jedno jediné přání, které by to bylo?

Moje největší přání je zdraví. A co se týká školy, jsou to spokojení žáci a kantoři kolem mě. Ve spokojené a optimistické atmosféře se podle mého názoru

udělá podstatně více práce než v ponurém dusnu. Tak to alespoň vnímám já z vlastní zkušenosti.

Jaký vztah máte k Hostomicím?

Velmi srdečný. Vzhledem k tomu, že tu nebydlím a Hostomice pro mě dělají především lidé, kteří jsou mi nablízku, musím říct, že mi velice přirostly k srdci. Načala to už před osmi lety bývalá ředitelka Jiřina Walterová (společně se zástupkyní tehdy Jarmilou Neugebaurovou). Myslím, že pěkný vztah k tomuto městu mám právě díky ní a dalším pedagogům. Navíc brdské kopce obdivuji každé ráno, když přijíždím do školy. Mají na mne blahodárny, relaxační vliv. Jsem člověk spíše městský, ale pohled na přírodu mě nikdy nepřestane udivovat.

Karolína Dvořáková, Natalie Kühle

DOMINANTY NAŠEHO MĚSTA: RADNICE

Na první pohled to je obyčejná rohová budova na náměstí, kolem níž jezdí auta a chodí lidé na nákupy, do práce, na poštu nebo jen tak vyvenčit pejska. Když se ale podíváme podruhé, zjistíme, že zase jen tak obyčejná není. Právě za jejími zdmi totiž tepe život Hostomic - je zde totiž městský úřad. A nejen on. Ve zdech tohoto domu se skrývá i knihovna, kterou žáci z návštěv se svými učiteli dobře znají.

Ač tedy na první pohled tato budova moc barvami nehýří, pro nás barevná je, protože dodává našemu městu život a řád.

Text: redakce, koláž: Natalie Kühle

VYZKOUŠEJTE SE

Doplňte správná slova do následujících přirovnání:

- a) Je ... .. jako kostelní myš.
 b) Je ... .. jako pstruh.
 c) Je ... .. jako pařez.

- d) Má ... .. jako břitvu.
 b) Má ... .. jako noty na buben.
 c) Má ... .. jako lopaty.

VÍTE, KDE ŽIJETE?

1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								

- Kam si děti z Hostomic chodí hrát?
Na .....
- Kde byla dříve škola? Na .....
- Důležitá památka v Hostomicích.
- Křestní jméno pana starosty.
- Co je ještě na úřadě v Hostomicích kromě kancelářů?
- Jsou Hostomic město nebo vesnice?
- Po jakém malíři byla pojmenována základní škola v Hostomicích?
- Jak se jmenuje potok, který protéká Hostomicemi?
- Křestní jméno ředitele školy?

VTIPNÁ KAŠE

Řešení: a) chudý, b) hbitý, c) dutý, d) oči, e) jazyk, f) ruce, hluchý, křížovka: Hostomic

Stránku připravila: Natalie Kühle

Ehmm... pro vás v rámci kroužku žurnalistiky PcDrak MgA. Kateřiny Havelkové připravili žáci ZŠ Pavla Lisého Hostomic: Lukáš Bíma, Karolína Dvořáková, Nikola Hájková, Róza Jírová a Natalie Kühle.

Layout: PcDrak, Noviny vycházejí měsíčně na www.zsplhostomicice.cz, www.hostomicice.cz, www.pcdrak.cz.

Kontakt: tel.: 774 776 361, e-mail: redakce@pcdrak.cz

Za pravopisné a jiné chyby redakce neručí. Jejich původcem je školní skřítek Šotek, který vymazává paměť žáků a omezuje jejich schopnosti při písémkách a zkoušení!